

गोरुती २ ताम्रदुग्धा ३ रसायनी ४ बहुपत्री ५
अमृता ६ जीवा ७ अमृतसञ्जीवनी ८ ।
अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । वृष्यत्वम् । संगाहि-
त्वम् । हिमत्वम् । सर्वप्रकारित्वम् । रस-
सिद्धिगुणप्रदत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोरुती, स्त्री, (गां रचति पालयति इति । “कर्म-
ण्यण् ।” ३ । २ । १ । इति अण् । ततो डीप् ।)
चुद्रचुपविशेषः । सा तु मालवे प्रसिद्धा । तत्-
पश्यायः । सर्पदह्नी २ दौर्घदह्नी ३ सुदहिका ४
चित्रला ५ गन्धवह्नुला ६ गोपाली ७ पञ्च-
पर्याका ८ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । तिक्त-
त्वम् । शिशिरत्वम् । दाहपित्तविस्फोटवान्त्यती-
सारन्वरदोषनाशित्वम् । गोरुचदुग्धा । कुम्भ-
तुम्बी । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोरुङ्कुः, पुं, (गवा वाचा रङ्कुमृगविशेष इव ।)
पक्षिभेदः । लयकः । वन्द्यः । इति मेदिनी ।
के । ८५ ॥ क्वचित् पुस्तके लयकस्थाने नयकोऽपि
पाठः ॥

गोरुटः, पुं, (गृह्णि इन्द्रिये रटतीति । रट् + अच् ।)
दुग्धद्वारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोरुणं, स्त्री, (गुर + भावे ल्युट् ।) गुरणम् ।
(गुर्यते गम्यते फलमनेनेति । गुर + करणे लुट् ।)
उदमः । इत्यमरटीका ॥

गोरुसः, पुं, (गवां रसः ।) दुग्धम् । दधि । तक्रम् ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ७२ ॥ (यथा, गोः रामा-
यणे । ३ । २२ । ७ ।)

“प्राप्तकामा जनपदाः सम्यन्नयवगोरुसाः ।
विचरन्ति महीपाला यात्रार्थं विजिगीषवः ॥”
“विषदा गुरवो रूक्षा याचिन्वस्तक्रपिण्डकाः ।
गोरसानामयं वर्गं नवमः परिकीर्तितः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥

गोरुसजं, स्त्री, (गोरुसात् जायते इति । गोरुस + जन्
+ “अन्वेष्यपि ढप्रथते ।” ३ । २ । १०१ । इति
ङ् ।) तक्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोराटी, स्त्री, (गां मनुष्यवद्वाचं रटतीति ।
रट् + “कर्मण्यण् ।” ३ । २ । १ । इत्यण् ।
ततो डीप् ।) शारिकापक्षी । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ४०२ ॥

गोराण्टिका, स्त्री, (गोराटी + स्वार्थे कन् । टाप्
पूर्वसङ्ख्यम् । ततो निपातनात् साधुः । गोरा-
टिका इत्यपि ढप्रथते ।) शारिकापक्षी । इति
राजनिर्घण्टः ॥

गोरिका, स्त्री, (गोराटिका + प्रभेदरात् साधुः ।)
शारिकापक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोरुतं, स्त्री, (गो रतं रवः श्रूयते यावता पथेति
शेषः । गोशब्दः श्रुतिगोचरत्वेन अस्थस्य इत्यच्
इत्येके वस्तुतस्तु पारिभाषिकोऽर्थं शब्दः ।)
क्रोशइयम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५१ ॥
(गवां रतं रवः इति तत्पुरुषसमासे तु गवां
शब्दमात्रे । तत्तु कालादिभेदेन स्वामिनर-
पतिप्रभृतीनां शुभाशुभकरं स्यात् । यथा,
दृष्टत्संक्षिप्ततायाम् । ६२ । १-३ ।

“गवां दीनाः पार्थिवस्थाश्रिवाय
पादैर्भूमिं कुड्यन्त्यश्च रोगान् ।
मृत्युं कुर्वन्त्यश्रुपूर्णाथताच्छः
पत्युर्भौतास्तस्करानारुवन्त्यः ॥
अकारणे क्रोशति चेदनयो
भयाय रात्रौ वृषभः श्रिवाय ।
भृशं निरुद्धा यदि मत्तिकाभि-
स्तदाशु वृष्टिं सरमात्मजैर्वा ॥
आगच्छन्त्यो वेषस बभ्रारवेण
संसेवन्त्यो गोलुवृष्टे गवां गाः ।
आर्द्राञ्छो वा हृष्टरोमण्यः प्रहृष्टा
धन्या गावः स्युर्माहिञ्छोऽपि चैवम् ॥”)

गोरोचं, स्त्री, (गोभिः तेजोभिरुच्यते दीप्यते इति ।
रुच् + अच् ।) गा इन्द्रियाणि इन्द्रियोपलक्षि-
तानि शरीरादीनि रोचयति दीपयति औष-
धादियोगेनेत्यर्थः । रुच् + णिच् + अच् ।) हरि-
तालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोरोचना, स्त्री, (गोर्जाता रोचना हरिद्रा इव ।)
खनामखातपीतवर्णद्रव्यम् । तत्तु गोमस्तकस्य-
शुष्कपित्तम् । यथा, माधवकरे ।
विशोधयेद्द्विस्तगतं सशुक्रं
मूत्रं सपित्तं पवनः कफं वा ।
यदा तदाभ्यर्च्यपलायते च
क्रमेण पित्तं त्रिव रोचना गोः ॥”
तत्पर्यायः । रुचिः २ शोभा ३ रुचिरा ४
शोभना ५ शुभा ६ गौरी ७ रोचनी ८ पिङ्गा ९
मङ्गला १० मङ्गला ११ शिवा १२ पीता १३
गौतमी १४ गद्या १५ चन्दनीया १६ काञ्चनी १७
मेधा १८ मनोरमा १९ श्यामा २० रामा २१ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ बन्धा २२ रोचना २३ ।
अस्या गुणाः । हिमत्वम् । तिक्तत्वम् । वश्य-
मङ्गलकान्तिकारित्वम् । विषालक्ष्मीयहोक्त्वाद्-
गर्भसावत्तानासनाशित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥
रुच्यत्वम् । पवित्रताशङ्कारहितकारित्वम् ।
कमिकुलनाशित्वम् । भूतोपशमनत्वम् । जन-
मोहनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा
कुमारे । ७ । १५ ।)

“विन्यस्तशुक्लागुरुचक्रुरङ्गं
गोरोचनापत्रविभक्तमस्याः ॥”
“क्रमेण पित्तं त्रिव रोचना गोः ॥”
इति माधवकरे त्रिनिश्चयस्यास्यार्थधिकारे ॥

गोहं, स्त्री, (गुर + “अन्त्यादयश्च ।” उणां । ४ । ६८ ।
इति ददन्प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) मस्ति-
ष्कम् । मस्तकस्यष्टतम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६५ ॥
(मस्तिष्कशब्दस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

गोलं, स्त्री, (गुड् + भावे घञ् इत्य लत्वं च ।)
मण्डलम् । इति मेदिनी । ले । २५ ॥ (यथा,
भागवते । ३ । २३ । ४३ । [ख्यात् ॥”)
“प्रेक्षयित्वा सुवो गोलं पत्रो यावान् स्वसं-
गोलः, पुं, (गुड् + भावे घञ् अजित्येके । इत्य
लत्वम् ।) सर्ववर्तुलः । इति हेमचन्द्रः ॥ मदन-
वृचः । इति रत्नमाला ॥ जारात् विधवायाः

सुतः । इति धरणी ॥ (यथा, याज्ञवल्करः ।
१ । २२२ ।)
“अवकीर्णौ कुण्डगोलौ कुनखी श्वावदन्तकः ॥”
गोलः । इति जटाधरः ॥ भूगोलः खगोलश्च ।
(यथा, भागवते । ५ । २० । ४३ ।)
“सूर्यान्तगोलयोर्मध्ये कोच्यः स्युः पञ्च
विंशतिः ॥”
यथा, शिद्धान्तशिरोमणौ । [लम् ॥”
“गोलं श्रोतुं यदि तव मतिर्भास्करोऽर्थं शृणु
एकराशौ षड्यहयोगः । यथा, प्रश्नकौमुद्याम् ।
“यद्यायामेकस्मिन् यदि भवति षष्ठां निवसति-
स्तदा गोलो योगः प्रलयपद्मिन्नीऽपि लभते ।
भवेत्कोको रश्चः परिहरति पुत्रश्च जननी वृषाणां
नाशः स्यात् ज्वलति वसुधा शुष्यति नदी ॥”
एकराशौ सप्तयहयोगश्च । यथा, मयूरचित्रके ।
“सप्तयहा यदैकस्था गोलयोगस्तदा भवेत् ।
दुर्भिक्षं राष्ट्रपीडा च तस्मिन् काले वृषचयः ॥”
अपि च । [संख्याख्याः ।
“एकाद्विहोपैतेरुक्तान् योगान् विहाय
गोलयुक्तशूलकेदारपाशदासाख्यौनाः स्युः ॥
दुःखितदरिद्रघातुकक्षधिकारदुःशीलपशुप-
निपुणानाम् ॥
जन्मक्रमेण दुःखिनः परभाग्यैः सर्वं एवैते ॥”
इति दीपिका ॥

गोलकं, स्त्री, (गुड् + घञ् । स्वार्थे कन् च । खलु
इत्येके ।) गोलोकम् । यथा, तन्त्रे ।
“यद्गुणं गोलकं धाम तद्गुणं नास्ति मामके ॥”
गोलकः, पुं, (गुड् + घञ् । ततः स्वार्थे कन् । इत्य
लत्वं च । खलु इत्येके ।) मृते भर्त्सरि चारजः ।
इत्यमरः ॥ राडेर ह्येले इति भाषा ॥ (यथा,
मनुः । ३ । १५६ ।)
“शूद्रशिखी गुरुश्चैव वागदुष्टः कुण्डगोलकौ ॥”
अलिङ्गरः । गुडः । पिण्डः । इति हेमचन्द्रः ॥
गन्धरसः । इति रत्नमाला ॥ कलायः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ मटर इति ख्यातः ॥

गोला, स्त्री, (गां पृथ्वीं सर्वं जगदित्यर्थः स्वप्रति-
स्थापकतया लाति प्रलयकाले खसिन्नु लाति
युक्ताति इति वा ।) दुर्गा । (गां बहुयोजनपर्यं
जलरूपशरीरस्थापकतया लाति ।) गोदावरी ।
(गां वाचं लाति । ला + क्विप् ।) सखी ।
कुनटी । पचाञ्जनम् । मण्डलम् । अलिङ्गरः ।
बालक्रीडनकाष्ठम् । इति मेदिनी । ले । २५ ॥

गोलाङ्गुलः, पुं, (गोलाङ्गुलवक्त्राङ्गुलमस्य ।)
वानरः । (यथा, रामायणे । ६ । १०५ । ८ ।)
“निरुजो निर्गुणाश्चैव सम्यन्नवलपौरुषात् ।
गोलाङ्गुलां स्तयैवर्त्तान् द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥”
तत्पर्यायः । कपित्थास्यः २ दधिप्रोणः ३
नगाटनः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कण्ठवानरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गोलासः, पुं, (गां पृथ्वीं भूमिमित्यर्थः लासयति
उल्लासयति विभूषयति इति यावत् ।) गोमय-
च्छत्रिका । शिलीन्मृम् । इति हारावली । २५ ॥